

Зі святом, любі вчителі!

життя.

Інколи буває так, що вчитель одним лише словом може закохати учнів у науку. Яскравим прикладом такої творчої педагогічної праці є **Галата Віра Михайлівна**. Пам'ятаю, як ще з перших уроків вона почала відкривати нам завісу перед справжньою математикою. Справа учнів була лише одна – слухати і запам'ятовувати. Якщо не виходило що – Neubудь, завжди можна було підійти і спитати. Ніколи не було такого, щоб Віра Михайлівна відмовила у допомозі. Звичайно ж, вона вимагала знань. Адже сидіти, нічого не робити, ще й іншим заважати – хіба це достойно справжнього Учня?

Зараз, коли Віра Михайлівна на заслуженому відпочинку, досить важко звикати до її відсутності у школі. Вона виховала не одне покоління, для багатьох її учнів математика стала основою життя. Честь і шана цьому Педагогу з великої літери.

Золота Єлизавета

За що ми цінуємо школу? За знання, які вона дає, за можливість спілкуватися з друзями і проявляти себе. Але найбільш цінним є те, що школа лагідно готує нас до серйозного

Ви—наша муза, гордість і опора,
Взірець учительства, терпіння і добра,
І Солонянська перша наша школа
Безмежно вдячна Вам за вміння школяра,

За ті знання, що Ви йому відкрили,,
І за жагу невтомну вчителя душі,
Що так англійської натхненно всіх учили,
І повсякчас в роботі—й вдень, й вночі.

На Вас рівняємось, учитель Ви—від Бога,
У Вас навчаємось майстерності навчати,
І хоч тернистою буває та дорога,
Та очі творчим пошуком горять!

Людмила Анатоліївна, мила,
Учитель наш, наставник, просто друг,
Пізнати силу майстра Ви навчали,
І зрозуміти складності наук.

Ви еталон учительської справи,
За покликанням життєвим «педагог»,
Невтомне джерело творчої наснаги,
Без Вас досягнень наших не було б!

Хай зірка Ваша сяє, що є сили,
І на освітньому Олімпі не згаса,
Ви долі кращої для себе не просили,
Бо доля, обрана для Вчителя, - одна!

Дубовик Ю.П.,

Прес-центр Солонянської СЗШ №1

30 вересня 2011 року

№53

Тищенко Тетяна Григорівна наша перша і найкраща вчителька. Вона була для нас керівником, вихователем і другою мамою, яка дбала і переживала за кожного з нас.

У нашій пам'яті залишаються лише найкращі спогади про початкові класи. Навчатися було цікаво та захоплююче, в школу ми ходили завжди з радістю, а кожен день був сповнений хороших вражень. І все це завдяки Тетяні Григорівні. Ми надовго запам'ятаємо всі свята, які організувала вона для нас. Новий Рік, 8 березня, День Іменинника – ми чекали їх з нетерпінням. Часто згадується, як ми виїжджали з класом на природу, відвідували цікаві музеї і різні екскурсії. Як добре нам було з нею, який прекрасний час вона нам подарувала!

Тетяна Григорівна не просто хороший вчитель, до неї завжди можна було звернутися за порадою у різних ситуаціях і вона обов'язково знаходила потрібні слова.

Завжди усміхнена, привітна, вона постійно рада нас бачити, хоч скільки вже років пройшло з того часу, як ми в неї навчалися. Тетяна Григорівна завжди буде в нашому серці, така мудра, добра, ніжна і лагідна.

Євсюкова Марина, Ращик Юля. 10Б клас.

Не той учитель, хто здобув професію,

А той, хто серце професії віддав!

*І хай з тих днів згубили лік ми роками,
Завжди, завжди, як сонячний салют,
Для нас сіяє подвигом високим
Ваш благородний, безкорисний труд.*

Володимир Сосюра

Золотавий осінній ранок зустрічає перші сонячні промінці. Ласкаво виблискують краплинки роси на білосніжних айстрах. Легенький вітерець грайливо колише листя на тополях біля школи... Знову прийшла осінь, закликаючи до навчання, до пізнання... Знов і знов заходить до школи Вона... Проходить коридорами шкільної вічності... Входить до класу... І знову починає урок... Вона готує гарні уроки все життя... Така духовна і філософська основа її праці...

Учитель... Його образ живе в серці поряд з найдорожчими нам образами матері й батька, а іноді в цьому серці займає перше місце. Учитель... Це слово на все життя западає в нашу пам'ять з того дня і години, коли ми переступаємо поріг школи і робимо вирішальний крок у велике життя.

У моєму житті було багато вчителів. Та ніхто не мав на мене такого впливу, як **Величко Людмила Анатоліївна**, мій колишній класний керівник і вчитель англійської мови. Саме від її таланту вчителя, від масштабності й багатства її особистості, від душевної щедрості багато в чому залежить той моральний тип людини, що Вона виховує і, зрештою, та професія, яку я колись обрала і якій не зрадила по цей день. Учитель, що оволодів свідомістю на світанку днів моїх, залишиться моїм наставником назавжди.

Людмила Анатоліївна – учитель з природним педагогічним талантом, безмежно відда-

на своїй школі, учням. Під час уроків вона живе спільним життям усього класу, забуваючи про себе, про свої власні турботи, радощі і тривоги. Кожний її урок є насолодою, а не мукоюю її уроки – свято, поезія і радість пізнання...

Не той учитель хто здобув виховання й освіту вчителя, а той, хто внутрішньо переконаний у тому, що він є, повинен бути і не може бути іншим. Ця переконаність трапляється рідко і може бути доведена тільки жертвами, які людиною приносить своєму покликанню. Плідна діяльність Величко Людмили Анатоліївни – це талант і покликання, що здатні звичайного шкільного вчителя зробити Учителем Життя його учнів!

Честь і слава Вам, шановна Людмила Анатоліївно, - першоджерелу всіх моїх досягнень і успіхів!

Дубовик Ю.П.,

Учитель англійської мови

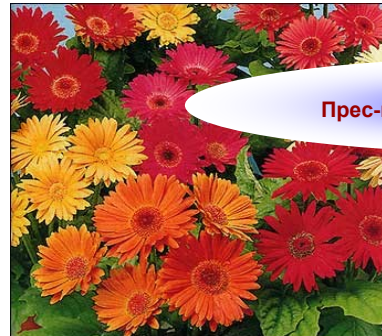
Пам'ять про Великого Педагога

Більшу частину свого трудового життя **Михайло Кирилович Галата** очолював районний відділ освіти Солонянського району, пройшовши шлях від простого вчителя фізики Військової СШ до керівника районного рівня. Талановитого вчителя примітили відразу. Вміння Михайла Кириловича навчати, спілкуватись із батьками та учнями, організовувати різноманітні заходи не залишили поза увагою керівники району. Коли в Солоному було побудовано найбільшу школу в районі, йому, як перспективному і талановитому керівникові, запропонували очолити новобудову. Відтоді Солонянська СШ стала найкращим навчальним закладом серед шкіл району. Очолюваний Галатою М.К. колектив вчителів завжди вважався найкращим. Учні мали глибокі знання з усіх предметів. Неодноразово були переможцями районних предметних олімпіад, брали участь в обласних конкурсах. Після закінчення школи успішно складали екзамени до вишів.

Шкільне життя вирувало – вечори, турпоходи, спортивні змагання, конкурси, КВК... всього не перелічити. Коли виникла потреба очолити відділ освіти, не було жодних сумнівів та інших кандидатур на цю посаду. Михайло Кирилович – Людина, Вчитель, Керівник з великої літери. Заслужений Вчитель України, відмінник народної освіти став батьком для всіх дітей району, не просто керуючим освітнього відділу, а чудовим колегою, добрим радником, наставником та щирим другом педагогам району.

Михайло Кирилович знав проблеми кожного колективу, опікувався шкільними приміщеннями. За час його перебування на цій посаді були тарифіковані багато шкіл, зроблено капітальні ремонти будівель. До колег завжди ставився з величезною увагою, волів почути особисті проблеми кожного. Переймався проблемами ветеранів праці та пенсіонерів. Все життя він віддавав серце дітям, працював для них, створював умови для відпочинку. Жодного разу Михайло Кирилович не пошкодував про обраний ним шлях та професію. 1 червня цього року, в День Захисту дітей, перестало битися серце, великого педагога і чуйного талановитого керівника. Це був день скорботи всього району. Проживши всього 64 роки Михайло Кирилович залишив слід на землі та в серцях своїх односельців. Пам'ять про нього завжди буде жити в душах та свідомості людей, яким довелось працювати, товаришувати, просто бути знайомими з Учителем від Бога, Людиною з Великим Серцем, Чуйним і мудрим Керівником. Вічна вам пам'ять, Михайле Кириловичу. Ви назавжди залишитесь в пам'яті жителів нашого району.

Могильна Н. І., учитель англійської мови

Прес-центр Солонянської СЗШ №1

Керівник—Папченко І.С.

Головний редактор—Кучеренко І.Г.

Відділ кореспонденції—Лисенко Є.О.,

Папченко М. І., Євсюкова М. Є.